

Werk

Titel: Tobiae Pfanneri, De Catechumenis antiquae Ecclesiae Liber
Autor: Pfanner, Tobias
Verlag: Boetius; Litteris Mullerianis
Ort: Gothae; Francofurti; Vinariae
Jahr: 1688
Kollektion: VD17-Mainstream
Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Werk Id: PPN740847600
PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN740847600>
OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=740847600>
LOG Id: LOG_0008
LOG Titel: Caput II. De Discrimine Fidelium atque Catechumenorum reali
LOG Typ: chapter

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain these Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions. Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

curam, fidemque in sese desiderari paterentur, puellis ad eam aetatem proVectis, qua conjugalis patientiæ legem possent accipere, ex publica pecunia dotem adsignarent, si non aliunde suppeteret, obvios in osculum applicarent, fraternum denique affectum, mutua salutatione, gratulatione & quibus poterant officiis testarentur. Atque *Tert ad uxor. lib. II. c. 3.* illud est, quod Tertullianus ait, eos qui suo merito Ecclesiæ societate exciderant, *ab omni communicatione Fraternitatis arceri.*

CAPUT II.

De

Discrimine Fidelium atque Catechumenorum reali.

I.

NEque verò, ut unde paulùm digressi sumus, revertamur, nominis id tantum discrimen aut præ-

rogatiya erat. Uti *titulo* ita *Loco*, pariter, atque *jure* discreti à Fidelibus Catechumeni agebant, *Loco*, inquam, quem à Fidelibus seorsum capiebant, admixtis Pœnitentibus, qui criminibus suis ordine Fidelium moti, capitisque in Ecclesia diminutionem passi ad Catechumenorum sortem reciderant. Id ut melius intelligatur, sciendum, ex tribus partibus Basilicas sive Tempora (quod equidem nomē ægrius ferebit primorum seculorum Ecclesia) Christianorum, composita fuisse. Interiorem atque dignissimam *Chorus* sive *Sanctuarium*, altera *Gremium*, extremam denique *Porticus* occupabat. In hanc Catechumeni atque Pœnitent-

p. 410. *Joachim*. [*Hildebrand. de Vet. Sacr. & Templ. cap. 2. sub Voc. Templor. Structur. Vestib. Johann. Arnd. Lex. Antiqu. Eccles. Voc. Templor. Fabric. p. 1187. seq J. H. Blum. ap. Jo. Dalle. de Cultib' Latin. relig. Lib. 8. c. 30. p. 1150.*

tentes, & si quibus ex Judæis, Pa-
 ganis, aut hæreticis, sacris, quan-
 tum licebat, interesse luberet, con-
 jecti. Inde loco *Catechumenii* no-
 men. Indicat id locorum discrimen
 atque designat apertè satis
 Gregorius Nyssenus, qui frequen-
 tiam Auditorum hætenus, ut vi-
 detur, segniorum collaudans, in
 ipso sermonis exordio, *Nunc agno-
 sco, inquit, meum gregem, hodie vi-
 deo formam Ecclesiæ consuetam,
 quando iusta plenitudine ad cultum
 Dei concurristis: atque eadem qui-
 dem populus angustam reddit, intra
 sacra adyta penetrans & irrumpens,
 quotquot autem ab iis, qui intus
 sunt, non admittuntur, apum in mo-
 dum locum externum vestibulis
 implent. Nam apum aliæ quidem
 intus in opere occupatae sunt; aliæ
 verò foris alveare circum strebunt.*
 Obscurius, & alludens tantum eò
 Gregorius Nazianzenus, *ἔως εἰς*

Gregor.
Nyssen.
814. de
S. Ba-
ptism.

Greg.
Naz. d.
Orat. in
S. Bapt.

Catechumenis loquitur, ad Bapti-
 smum tardioribus, κατηχόμε-
 νος, ἐν πρυθούροις εἰ τῆς Ὀσσεβείας.
 Ἔισο γένεσθαι σε δεῖ, τὴν αὐλήν διαβή-
 ναι. *Quamdiu in Catechumeno-
 rum numero es, in pietatis, vestibulo
 es; Intrare te oportet, atrium per-
 transire.* Et Cyrillus quodam ad
 illuminandos s. Baptizandos ser-
 mone, *Utinam verò liceat vobis om-
 nibus audire: EUGE SERVE BONE---*
 INGREDERE IN GAUDIUM DOMINI
 TUI. *Haëtenus enim foris stetisti.*
 Et citatâ supra Præfatione ad
 Eosdem: *Catechumenus vocabaris,
 foris subsistens.* Atque huc etiam,
 nisi fallor, respexit Origines, *Et
 quum videris, in frequen-
 tia, que verbo usitatioe dicitur Ec-
 clesia, projectos post extremos Ec-
 clesie, velut ad pedes Ecclesie, que
 est corpus Jesu, Catechumenos &c.*
 Et pertinent huc Canones, quibus

*Catech.
 Illum. 3.
 sub
 princ.*

*Orig. in
 Marth.
 XV. 30.
 31. Tom
 2, p. 30.*

inter Catechumenos stare, & cum
iis orare, Pœnitentibus iungitur.
De quo plura inferius memorandi
locus erit.

II. Nomine atque loco diver-
sos non eadem conditione uti, con-
sentaneum erat. Ideo quippe et-
iam loco discreti, quòd Jure in-
æquales degerent. Hujus nobilif-
simam partem constituēbat Eucha-
ristiæ usus, quo ad eò prohibiti Ca-
techumeni, (neque admitti fas fue-
rat,) ut ne oculis quidem usurpare
licuerit, quando ista inchoaretur,
discedere jussis. Notissima, etiam
in vulgus ferè, est ista *Catechume-
norum*, quam vocant, *Missa*, cùm
finito sacro sermone, atque Fide-
libus ad sacras epulas sese accingen-
tibus, Diaconus illud, *Ite Catechu-
meni, Missa est*, in clamaret. Quo
audito, illicò è sacro Cœtu sese
proripere necessum his erat, nî in
sacra mysteria parùm religiosi vi-

Chr.

Chr.

Sand.

de vet.

script.

Eccles.

p. 10. B.

Rhen. in

in Ter-

tull. de

Cor mil

verb.

Eucha-

ristia

sacram.

p. 40. 41.

Kortb.

d. Ca-

lumn.

Pagan.

in Chri-

stian. c.

17. C.

Ziegl.

d. Diac.

c. 8. 5.

40. 4.

deri 40. 4.

Expos. deri vellent. *Missæ* videlicet, ut
Miss. ex Isidoro docet Remigius Anti-
subpr. fiodorensis, ab *emittendo* dicta est.
Bibl. P. Tempore enim, ut Etymologiæ ra-
P. Tom. tionem aliquanto pluribus Re-
S. add. migius explicat, quo *Sacerdos inci-*
Flor. pit consecrare corpus Dominicum,
Expos. dicendum est à Diacono post Evan-
Miss. in gelium: si quis Catechumenus est,
fn. Cas- procedat foras, & quia tunc emit-
sand. tuntur Catechumeni ab Ecclesia, qui
Consult. non debent interesse sacris mysteriis,
art. 24. eò quòd nondum sunt perfecti, ideò
P. 261. dicitur *Missæ* ab *emittendo*. Atque
 ipse in fine Expositionis suæ, occa-
 sione sermonis de *Missæ* Fidelium,
 peractis sacris dimissorum, ista re-
 petens: *Missæ* igitur nihil aliud in-
 telligitur quàm *Dimissio*, id est, ab-
 solutio --- Unde & *Missam* Catechu-
 menorum *Canones* dicunt, quando
 post Evangelii lectionem incipiunt ce-
 lebrari sacra mysteria, quibus nullum
 nisi baptismi fonte regeneratum in-

teresse licet. Tunc enim clamante Diacono, Catechumeni mittebantur, id est, dimittebantur foras, &c. Meminit hujus Missæ nominatim Augustinus, quando Auditores suos sacram cœnam adituros hortatur, ut positis erga quoscunque odiis, neque alio quàm mutua charitatis fervore invicem accensi accederent, Ecce, inquit, post sermonem fit Missa Catechumenorum, Manebunt Fideles. Venietur ad locum orationis. Scitis, quò accessuri sumus. Concilii Ilerdensis Canone quinto eos, qui se incestu polluisent, usque ad Missam tantum Catechumenorum in Ecclesia admitti, decernitur. Meminit ejusdem Maximus Monachus: Post divinam, dicens, Sancti Evangelii lectionem, quando Pontifex descendit de sede, & Catechumenorum & reliquorum, qui divina ostendendorum sacramentorum contemplatione indi-

Tom. I.

de

Tempo
serm.

237.

apud

Hartm.

Concil.

Tom. 3.

Period.

3. Peric.

6. Di-

atr. 4.

p. 640.

de Ec-

clesiast.

Myst. c.

15. Bibl.

P. P.

D

gni

col. 177. *Et c. 20.* *col. 183.* *Aliter* *Germ.* *Patri-arch.* *Con-stanti-nop.* *Rer. Ec-cles.* *Theor.* *col. 156.* *Constit.* *Apost.* *VIII. 15.* *Liturg.* *S. Jac.* *Bibl.* *PP.* *d. Tom.* *6. col.* *5. D.* *Liturg.* *S. Marc.* *col. 23.* *ff.*

gnisunt, fit per sacros ministros di-
missio & ejectio; myltagogico sen-
su idita explicans, ut mundi, post
prædicatum toto orbe Evange-
lium, finem, & improborum à piis
segregationem eâ significari velit,
Antiquissimum, si titulo creden-
dum foret, hujus rei extaret præ-
ceptum in Apostolicis, quod no-
men præ se ferunt, Constitutioni-
bus, ubi Jacobus jubet, ut ante,
quàm mysterium coeptetur, Dia-
conus dicat, Nullus Catechumenus,
Nullus Auditor &c. Qui primam
orationem perfecistis, discedite; At-
que ex hoc more in Liturgia, quæ
perhibetur S. Jacobi, Diaconus,
instante sacro: Nullus, inquit, Cate-
chumenorum, nullus eorum qui non-
dum initiati sunt ad sacra---ingre-
diatur. Recognoscite vos invicem.
Et in Liturgia S. Marci, Diaconus
itidem, Videte, præcipit, nequis Ca-
techumenorum (ic. remaneat) Jux-
ta

ta Canonem Æthiopum Diaconus, finito à Sacerdote Evangelio, *Ite*, clamat. Apud Timotheum Alexandrinum in divina oblatione Diaconus ante salutationem, præfatur: *Qui non communicatis, ambulate; quod idem Balsamoni est, ac, Catechumeni exite.* Ita & recensente Hierarchiæ Ecclesiasticæ scriptore, post recitatam divinam scripturam, Ἐξω γίνονται τῆς ἱερῆς πελοχῆς οἱ κατηχέμενοι, καὶ πρὸς αὐτοῖς οἱ ἐνεργέμενοι, καὶ οἱ ἐν μετανοίᾳ ὄντες, μέντοι ἢ οἱ τῆς τῶν Θεῶν ἐποψίας καὶ κοινωνίας ἄξιοι. *Extm delubrum Catechumeni sunt, & cum ipsis energumeni, & hi qui in pœnitentia sunt; manent autem intus soli, qui divina spectare merentur atque accipere.* Idque subjuncto Θεωρία iterans cùm Catechumeni Læctionis sacrae copiam fieri dixisset, εἰς ἣ, pergīt, τὰς ἐξῆς ἱερουργίας

Mis.
Æthi-
op. col.
73. C.
Tim.
Alex.
Respons
Can. d.
Inter-
rog. 9.
d. Tom.
col. 615.
Dionys.
Hie-
rarcb.
Eccles.

γίας καὶ θεωρίας, ἔσσυγκαλείται
 τέττες, ἀλλὰ τὴς τελείης τῶν τελει-
 οργῶν ὀφθαλμῶς. *Ad ea verò, quæ
 deinceps in hostie salutaris oblatio-
 ne geruntur, contuenda, non hos pla-
 nè, sed perfectos, ἔ tanta rei digno-
 rum admittit obtutus, adjecta ra-
 tione, quàm rectè scil. justèque id
 fiat, ὅτι γὰρ inquiring, ἡθεοειδῆς
 ἱεραρχία, δικαιοσύνης ἱερῶς ἀνά-
 πλεως. Καὶ τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ
 σωτηρίας ἀπενέμεε τῶν ἐναρμόνιον
 τῶν θεῶν μέτεξιν. ἐν συμμετερία
 καὶ ἀναλογία, κατὰ καίρον ἱερῶς
 δωρευμένη. Est enim sacerordo san-
 cta justitie plenus, ἔ unicuique pro
 meritis digna salubriter dividit, con-
 gruam singulis divinarum rerum
 participationem (juxta illorum mo-
 dum ἔ rationem,) suo tempore sa-
 cratius largiens. Idque propius ex
 statu atque conditione ipsorum de-
 monstraturus, Extremus igitur, dis-
 se-*

ferendo progreditur. Catechumenis ordo tribuitur, sunt enim nullius perfecti mysterii participes aut eruditi, carentque divina formationis pia substantia, patrumque adhuc solis foventur eloquiis, formisque vivificis ad divinam illam vitam ac lucis autorem. Et beatam, quae ex divina regeneratione provenit, effinguntur vitam. Quae ibi pluribus Idem persequitur. Atque hinc Augustinus Christi verba de manducatione carnis suae explicaturus, post recitata ea à Leostore, Qui audistis haec, praefatur, nondum omnes intellexistis. Qui enim baptizati Et Fideles estis, quid dixerit, nosteris. Qui autem inter eos Catechumeni vel Audientes vocantur, potuerunt esse Audientes, nunquid Et Intelligentes? Atque inde ad ipsos hos, Audientes videlicet, conversat, Quid enim dixit Dn. Jesus, jam Fideles noverunt. Tu autem Catechumenus diceris, Audiens Et sur-

August.
Tom. 2o
de
Verbo
Tom. 1
sermo
46. 125

Aus. Parum de Sacramento isto, utcumque auditu percepto eos intelligere posse innuens, quibus in rem præsentem haud venire liceret, ad sensum surdis, neque quicquam fermè præter verborum sonum audientibus. Eòdem spectant ejusdem, supra citata verba: *Quæris, dicentis, ne forte Catechumenus sit & irruat in Sacramentis?* Immodestum atque irreligiosum futurum significans, si quis Catechumenu non dum defunctus ad tantum mysterium intuitu suo temerandum proruere sustineret. Innuit idem Gregorius Nazianzenus, qui Catechumenum in pietatis vestibulo stantem, ultra gradum promovere, stimulaturus; *Ἔισω, αἰτ, γενέσθαι σε δεῖ, τὰ ἅγια καταπλεῦσαι, eis τὰ ἅγια τῶν ἁγίων Ἐδρακὺς Ψα.* *Intrare te oportet---Sancta concueri, in Sancta Sanctorum pro-*
phi-

Gregor.
Naz.
Orat.
40. p.
647.

Spicere. Quibus equidem verbis sacratissimū istud Eucharistiæ mysterium denotari haud obscurum esse potest. Atq; hinc quoq; ista cautio loquendi, qua venerandum illud fidei nostræ arcanum designaturus Augustinus eo verborum circuitu effert, ut *Id*, appellet, *quod norunt Fideles*, ceteris nempe cunctis, adeòque & Catechumenis non nisi qualicumque auditu compertum. Quam in rem, alibi laudatissimi Scriptoris loca satis multa congestimus. Eumque in modum etiam Chrysostomus, cum cognationi atque benevolentia hominum inter se sancienda commendandaque, præter communem istam toti mortalium generi mensam, terram videlicet, etiam aliam longè præstantiorem, Cœnæ nimirum Dominicæ, à Deo instructam dixisset, ἰσῶπν, adjicit, οἱ συμμήσαι τὸ λεγόμενον. *Quid dixerim, ii norunt,*

System.
Theod.
Gentil.
purior.
Cap. 10.
s. ult. C.
Add.
ad d. 60.
s. 91.
Chry-
ost. in
Matth.
Homil.
15. sub-
fir.

Cyrill. qui sacris initiati sunt. Et respexit
Cat huc Cyrillus, ad Competentem,
sch. 13. Si te, inquit, Dominus dignatus
sol. 137. fuerit, in posterum cognosces, quod
 Corpus ipsius secundum Evangelium
 typū ferebat panis. (commodius di-
 xisset, panē typum ferre corporis)
 Et verò hoc sese argumento tuetur
 Athanasius contra adversariorum
 calumnias, Macarium Athanasii
 Presbyterum in istius invidiam,
 eversa aræ confractique calicis ac-
 cusantium, quod Catechumenis
 eo tempore, quo id factum isti ar-
 guebant, loco illo morantibus,
 consequens esset, si Cœnam cele-
 bratam non fuisse, cui interesse,
 Catechumeno nefas habebatur.
 Ita nempe, ut hæc ex Apologia il-
 lius verba, alibi quoque prolata,
 huc repetamus, sive Athanasius,
 sive Athanasii nomine Julius,
 Episcopus Romanus: πῶς οἷόν τε
 ἢν πρὸς Θεοῦ πρὸς Θεοῦ ἐνδοξ
 οῦ

Atha-

nas.

Apol. 2.

de Eug.

suap.

582. E.

dit.

Com-

melin.

ἐν τῶντων κατηχήμενων. εἰ γὰρ ἐνδοῦ
ἦσαν οἱ κατηχήμενοι, ἔπειτα ἦν ὁ καιρὸς
τῆς προσφορᾶς.

Quomodo oblatio proponi potuerat, cum intus Catechumeni versarentur, quibus intus adhuc agentibus, tempus oblationis nondum esse potuit? Atque hinc Marcionitis aliisque hæreticis Tertullianus, & post hunc Epiphanius exprobrant, quod sacris suis Catechumenos adesse paterentur. Nemo enim, quæ Ambrosii s. observatio sive regula est, nisi qui signaculum spirituale vel custodierit, vel receperit, Sacramentis debet interesse celestibus.

Tertull.

de Pra-

script.

advers.

hæres.

c. 41.

ubi Al-

bassin.

p. 641.

Epiph.

hæres. 42.

Am-

bros.

Com-

ment.

in Luc.

Lib.

VII. c.

15. Tom.

2. p. 714.

III. Quò verò securius myste-
rii celebratione fungerentur, sub-
motis Catechumenis, & qui pari
hâs conditione habebantur, etiam
fores adductæ, quando Euchari-
stia coeptabatur, arcendo curiosos
solum, si qui oculos tanto mysterio

in
Matth.
homil.
24. p.
236.

immittere auderent, ad spectui. Testatur id apertè Chrysoſtomus, inter alia quibus divina mysteria non omnibus propalanda docet,

καὶ γὰρ, inquiens, τὰ μυστήρια διὰ τὸ τοὺς ἁγίους κλείσαντες, ἴπτε-
λαμεν, καὶ τὰς ἀμυήτας ἐργομεν.

Nam & mysteria ideò clausis januis celebramus, & eos, qui nondum initiati sunt, adesse prohibemus, &c. Innuit eundem mo-

in
Matth.
Homil.
4. (p.
36.)

rem idem, qui eò jam morum improbitatem etiam inter Fideles invaluisse conquerens, ut difficile sit, si vitam inspicias, discrimen reperire, quo baptizatum à non baptizato, aut Fidelem ab infideli distingueres, πλὴν, subjicit, εἴτις κατὰ τὸν καιρὸν ἴπτεται τῶν μυστηρίων, καὶ ἴδοι τὰς μετέβαλλομένους τὰς δὲ ἔνδον μένοντας. Solo enim hoc celebrandi mysterii tempore dignosci potest, cum videlicet alios exclu-
di

di videris, alios verò intus teneris.

Quin expressa eam in rem Aposto-
lorum, si credere lubet, extat con-
stitutio: Custodiantur porta, (dum
videlicet Eucharistia celebratur),

nequis infidelis, vel nondum initia-
tus ingrediatur. Ita apud Areo-

pagitam post dimissos Catechume-
nos, ministrorum aliis alia agentibus,
quidam eorum pro clausis
templi foribus adstant, arcendis
videlicet cohibendisque, quos my-
steriis interesse, nefas ducebant.

Ad hanc consuetudinem eleganter
alludit, quem jam laudavi, Chry-
sostomus, qui liberalitatem in pau-
peres ita exercendam monens, ne
ostentui facta videatur, quam se-
cretè ea habenda sit, aliquo simili
declaraturus, κλεισον, dicit, τοί-

νοῖς ἰσθῆς, ἡ αἰσθητικὴ ἰσθῆς αἰσθητικὴ
ἰσθῆς ἰσθῆς. Eleemosyna my-
sterium est: concludenda igitur ja-

Constit.
Apost.
II. 61.
in fine

Hier.
Eccles.
d. 6. 2.

Chry-
sost. ho-
mil. 72.
sub fine

nae sunt, ne quis aspiciat, quâ videre nefas est. Et paulò post, cum ex Eucharistia quaedam misericordiae atque charitatis argumenta retulisset, præceptum suum iterans καὶ σὺ τοῖνον, jubet, καὶ δύναμιν τῆς σῆν ἐλεῶν ἀπόκλησον τὴν θύραν, αὐτὸς ἢ ἐλεῶμεν ὁ ἰδετω μόνος. Quare tu quoq; cum elemosynam erogas, januas claudes, ipse qui recipit, solus conscius sit. Et retentum id suo ad-

Maximus d.
27, c. 16.

huc tempore, ostendit Maximus supra citatus, ita illud interpretans, ut clausis post istam Catechumenorum ejectionem toribus rerum materialium (ita ille loquitur,) transitum, & proborum post illam segregationem in regnum caeleste ingressum designari adnotet. Tantâ curâ solertiâque à mysterii hujus contuitu Catechumeni prohibebantur.

Albaspin, 2.

VI. Istud, antequam hinc abeamus, adnotandum, quod Albaspinus

naus

nãus observat, atque quodam ca- *Observo.*
 none se comperisse dicit, si cui con- *2. n. 8.*
 tigisset Catechumeno, casu aliquo *Et ad*
 sacrificiis interesse, aut eorum ad- *Concil.*
 spectu frui, eum protinus, etiam *Car-*
 Catechumenatu nondum expleto, *thag. 4.*
 & vix forsan cœpto, sacro fonte *Can. 78.*
 abluendum fuisse: Quo canone
 nescio, (mihi enim talis hætenus,
 quod meminerim, non occurrit,) *Timoth.*
 an istud Timothei Alexandrini Re- *Alex.*
 sponsum, etiam Photio allegatum *Inter-*
 in animo habuerit Albaspinæus, *rog. 1.*
 quo ad quæstionem, *si puellus Ca-*
techumenus---vel homo etiam per-
fectus, dum fieret oblatio, opportunè
adsuerit, ejusque nescius, (igno-
rans nempe, ut Balsamo explicat,
se non debere participare, ante-
quam sit baptizatus,) particeps fa-
ctus sit, quid debeat de eo fieri? re-
 spondet, *Debere illuminari* (Bap-
 tismo nimirum, ut iterum Balsa-
 mo,) *adjecta ratione: à Deo enim*

vocatum esse. Dignum scilicet Baptismi gratiâ ipsius Dei iudicio monstratum putabant, cui id beneficii fortè obvenerat, ut tanto sacrificio, absq; curiositatis crimine interesset. Quanquam participationem istam non tam oculis, quam solam intelligere videtur Albaspinæus, quam ore factam, ipsa tam Timothei quam Balsamonis verba significare videantur. Id quod firmatur Lege illa ut perhibent,

Constit. Apost. VII. 26. Apostolica, qua post intentatas denunciatasque iis iudicii divini minas, si qui non initiati Eucharistiæ obrepere ausi fuissent, *si adjicitur, quis per imprudentiam perceperit, eum subito institutum initiate, ne contemtor exeat.*

V. Ceterum quando id institutum, sacramenta Catechumenos celandi ceperit, pronunciare arduum. Justini M. ætate nondum fuisse Albaspinæus atque Joach. Hil.

*Albaspin. 1.
Obs. 13.
S. 3. in
fin. Joach.
ach.*

Hildebrandus observant. Joh. Hil-
 Dallaus quarto demum seculo id *debr. de*
 cæpisse arbitratur. Neque, quam *bet.*
 diu duraverit, definire ausim. Suo *facr. c. x.*
 certè tempore dadum in usu esse *Joh.*
 desuisse, Micrologi, uti incerti qui- *Dall. de*
 dem nominis, ita neque adeò certæ *Cul-*
 ætatis, Auctor innuit, *Sciendum est* *tib. La-*
autem, inquit, juxta antiquos *tin. re-*
Patres, quòd soli communicantes di- *lig. Lib.*
visis mysteriis interesse consueverunt, *VIII. c.*
unde & ante oblationem juxta Ca- *23. p.*
nonnes jubebantur exire Catechumeni *III.*
& Pœnitentes, &c. Ita de re loqui- *Microlog.*
 tur, ut ab usu ævi sui satis remota, *c. 51.*
 & cujus vestigia non nisi in anti-
 quis Patrum scriptis Canonibus-
 que extarent. Atque ad eundem
 modum Remigius Antisiodorensis *Remig.*
 seculi noni jam extremi Scriptor, *d. Ex-*
 occasione Missæ Fidelium etiam, *pos.*
 Missæ Catechumenorum mentio- *Miss.*
 nem faciens, iis verbis utitur, ut
 tanquam de re antiqua atque obso-
 leta

leta à se agi non obscure significet. Unde, (Etymologiam vocabuli Missæ proximè tradiderat,) & Missam, ait, Catechumenorum Canones dicunt, quando &c. Tunc enim clamante Diacono Catechumeni mittebantur, id est, dimittebantur foras. Missa ergo Catechumenorum fiebat ante actionem Sacramentorum: Missa Fidelium fit post confessionem & participationem eorundem. De Missa Catechumenorum Mittebantur, dicit, Dimittebantur, Fiebat. De Missa Fidelium, Fit, ait Remigius. Eo nempe discrimine, ut ista quondam fieri solita, at hæc præsentis adhuc usu retenta, apertè satis declaret. Et vero simile est, consumpto fermè Paganismo, adeòque rarecente in dies eorum numero, qui in Gentilismo geniti Religioni Christianæ nomen darent, plerisque in ipsa Ecclesia natis, hunc simul morem paulatim,

quæ

quæ talium indoles est, & desvetudine quadam exolevisse. Quamvis id in universum asserere vetet Nicolaus Cabasilas, Thessalonicen-
 sium seculis modò abhinc tribus Antistes, ordinem modumque divini cultûs, & Diaconi præsertim in obeundo isto partes commemorans: *Ad sacrificium jam autem processurus, cui nefas est interesse eos, qui non sunt mysteriis initiati, quos nos Catechumenos adhuc vocamus, quod ad auditionem usque & quantum doctrina solum licuit, Christianismum susceperunt, eos ejicit ex choro fidelium.* Et retinere forsitan morem majorum etiam recentioris ævi Ecclesiæ, Muhammedanis, Judæis, gentilibusve permixtæ, quarum ideò major in dignitate sacrorum mysteriorum ab istorum calumniis atque ludibriis tuenda cura atque industria erat.

VI, Neque tamen dissimulandum,

Cabasil. Liturg. Exbof. Bibl. pp. Tom. 6. Col. 13.

dum, Catechumenis quoque, quamquam à sacris epulis procul habebantur, concessa tamen fuisset quædam eorum velut simulacra, quibus egestatem suam solarentur, atque ut tanquam gradu aliquo prægustuque Eucharistiæ paulatim adsuescerent, eo interim sacramentorum genere nutriendi, quod infantia ipsorum congrue-

2. Ob. *ret. Quamvis enim, ut eleganter*
serb. Albaspinæus, corporis Christi per-
ult. n. 1. fecta illi & formata membra non
erant, utcunque tamen ei adhere-
bant, Christianitatisque Spiritum
quodammodo ducere incipiebant,
Quare ne succi inopiâ deficerent &
fatiscerent, lactis & salis mysteriis

2. Ob. *alendi erant & pascendi. Est locus*
serb. 35. apud Augustinum, (quem etiam
& Not. ab Albaspinæo, at perperam, nisiis
in Can. forte Librarii error est, allegatum
5. Con- deprehendimus,) ubi moris ejus
cil. Car. expressa extant vestigia, Ita verò
thag. 3. (p. 412.)

venerandus Scriptor: Et Catechu-
 mentos secundum quendam modum
 suum per signum Christi & oratio-
 nem manus impositionis puto sancti-
 ficari, & quod accipiunt, quamvis
 non sit corpus Christi, sanctum est ta-
 men & sanctius quàm cibi, quibus
 alimus, quoniam Sacramentum est.
 Non id quidem sacrum corpus,
 sanctum tamen quid & supra com-
 munem cibi modum, Sacramen-
 tum denique aliquod esse, Augu-
 stinus dicit, quod Catechumenis
 tum porrigere Ecclesia siveverit.
 Fuisse igitur tale quid nemo ambi-
 get. Quid aut quale fuerit, disce-
 ptatur. Sunt qui ex benedictio
 Eucharistiæ pane aliquas reliquias
 in illorum usum cecisse, existi-
 ment. At id quàm malè, non uno
 argumento Albaspinæus demon-
 strat. Alii melius ad Salem id re-
 ferunt, quo Catechumenos festis
 diebus tanquam conditos fuisse,

Auguſt.
 de Pec-
 cat. me-
 rit. &
 remiſſ.
 Lib. 2.
 c. 26.
 Mart.
 Chemn.
 Exam.
 Concil.
 Trid. P.
 2. de Sa-
 cram.
 numer.
 p. 202.
 Albaſp.
 d. obſ. 32
 cap. 412.
 Joach.
 Hild. de
 art. bet.
 moral.
 cap. 5. 12
 Arnd.
 Lex.
 Antiq.
 Eccl. hoc.
 Cæn.
 Dom. 5.
 re.
 27. 2. 151

rerum Ecclesiasticarum monumeta testantur. Exstat inter Decreta

Can. 5. Concilii Hipponensis (Cathaginnense tertium appellat Albaspinæus) Canon, quo statuitur, Ut etiam per sollemnissimos Paschales dies
Concil. Hippon. ad d. Hartm. Tom III Sacramentum Catechumenis non de- Period. 4 Peric. 4 Diatr. 129. p. 357.
 tur, nisi solitum sal: quia si Fideles per illos dies Sacramentum non mutant, nec Catechumenis oportere mutari. Eum ita interpretatur eruditissimus Albaspinæus, ut cum ex pane, vino, oleo, melle, lacte, similibusque, alendo atque reficiendo homini idoneis, oblationes à Fidelibus fierent, eaque ipsa sacramenta suo quodam modo à priscis Ecclesiæ Patribus vocarentur, ex quibus partes quædam benedictæ atque à singulis Fidelium delibatæ, speciem aliquam communionis repræsentarent, Catechumenis quoq; minuta illa ut Albaspinæus appellat, Sacramenta, mel nimirum, lac,

lac, sale, & si quæ alia hujusmodi, communicata fuisse, quò vindelicet hoc veluti pabulo spiritualis eorum vita & exordiens cum Ecclesia communio augetur foveturque, non opportunius alenda, quàm eis ex rebus, quæ cum Sacramentis Fidelium, aliquid commune haberent, & cum quibus verum Christi corpus degustasse atque prælibasse videri possent. Cùm enim ex Oblationibus istis Eucharistia conficeretur, Fidelibus quidem propria, ei velut communicantium speciem, præbuisse, qui partem ex iisdem, licet alio modo, tulissent. Quoniam verò per Paschales istos dies præter vinum & panem nihil offerebatur, sale ante dies istos oblato illos contentos voluisse Patres, facilius nempe, ac mel aut lac, in istum usum, asseruando. Atque hoc esse, quòd Fideles Sacramen-

ta per illos dies non mutare dicantur, quòd scilicet neque mel, neque lac, neque etiam sal, neque simile quidquam, quod in Sacramentum pro Catechumenis consecraretur, nihil denique præter panem & vinum offerretur à Fidelibus, adeoque hi Sacramenta oblationesque non mutarent. Hinc præter sal nihil superfuisse, quod apud istos Sacramenti vicem subiret. Quæ ut pleraque non spernenda, ita eodem, aliâ tamen viâ, commodiù perveniri posse arbitramur, si dicamus, eam sive Carthaginensium sive Hipponensium Patrum mentem fuisse; Quoniam Fideles etiam sollemnissimis istis diebus non alia, quàm consueta ista, Christi corporis sanguinisque Sacramenta perciperent, etiam Catechumenis sufficere debere, si & ipsi iisdem Sacramentorû imitamentis per festa illa fruerentur, quæ aliis Synaxeon die;

diebus accipiebant. Cùm verò præter panem & vinum nihil per tempus istud offerretur, ideoque ne lactis nec mellis copia esset, Sali adquiescere iustos esse, solo nempe ex priorum dierum oblationibus superstitite. Quamvis toto isto, sacramento, sacramentive nescio quo simulacro Catechumeni, nullo suo damno, forsan carere potuerant.

VII. Ceterum, uti sacrâ Cænâ, ita Baptismi quoque solennibus submovebantur Catechumeni, quæ demùm tingendi primùm videbant. Spectasse huc puto Basilium M. qui Catechumenum in accipiendo Baptismo moras nec tenentem ad saniora consilia versurus, inter alia, ponendæ tam periculosa cunctationi idonea, Num non, quæris, tanti muneris rem videre desideras? quomodo videlicet absque matre regeneretur homo? &c.

In-

*Exhort.
ad Bas
pt. 2. m.
col. 112.
E.*

*de Bap.
cont.
Donat.
Lib. VII.
c. 53.*

Innuere id videtur Augustinus, qui mota de Baptismo quaestione, ab eo collata, qui ipse nondum ablutus esset, ne inter absurda, & quæ contingere non possent, id haberetur, cum non initiato forma ejus atque ritus, nunquam quippe visi, noti esse haud queant, ita casui locum esse monet, *Si forte hoc curiositate aliqua didicit, quomodo dandum sit; Curiosum esse oportere hominem significans, qui ipse nondum baptismo lotus ceremonias ejus ita novisset, ut imitari posset. Et verò repertos aliquando, qui talia noscendi libidine nomen inter Baptismi Candidatos profiterentur, Cyrillus indicat, qui Catechumenos suos ad Sacramentum id adspirantes, ne tanto mysterio falsi animoque haud sincero accederent, admonens, inter alia, *Nequis vestrum, advertit, hoc dictans ingrediatur; Sine videamus, quid**

*Proca-
tach.
subpr.*

quid agant Fideles: ingressus videbo, & discam ea quæ fiunt. Visurum te proposueras, videri verò te non putabas? Et existimas te quidem ea, quæ fiunt apud Fideles, penitus perscrutari, Deum autem occultum non perscrutari? &c. Et paulo interius: Nullus sit inter vos simulator, nulla hujus rei curiositas; nisi forte hæc de audiendis Competentium Catechesibus, non de ipsa Baptismi tinctione intelligas. De quo, quicquid sit, istud interim, certum, Baptismi adpectu non nisi istos frui solitos, qui aut tingendi aut tincti jam fuerant. Hinc Petiliano Donatista, tanquam irreligiosum Orthodoxis objiciente, quòd de Baptismo publicis scriptis tractarent, ita impactam culpam à suis amolitur Augustinus, ut coram non initiatis mysterium istud celebrari, non tamen de eo utcunque loqui, nefas esse innuat.

E

Ipsam

August.
de uno
Bapt.
cont.
Pecil.
c. 10

Chry-
soft. in
Epist.
ad Ga-
lat. IV.
28. Ipsam tamen initiationis formu-
lam arcanè habitam Chrysoftomus
indicat, *verba videlicet*, ut ipse lo-
quitur, *Dei, quæ norunt Fideles, in*
aquæ lauacro per Sacerdotem pro-
nunciata.

VIII. Et verò, tantum aberat,
ut interesse hisce mysteriis homini-
bus illis liceret, ut vix auribus ista,
& si quæ alia altioris sensùs essent
dogmata usurpandi copia esset, se-
dulò caventibus temporum isto-
rum Doctoribus, ne ultra non ini-
tiatis, ac ipsis opus putabant, talia
vulgarentur. Respexit huc Orige-
nes, qui varias legis apud Paulum
significationes ostendens expli-
cansque, eo proposito Apostolum
7. *Lib.* obscuritati studuisse arbitratur, *ne*
5. p. 554 *ea quæ inspirata divinitus prolocutus,*
impolitis hominibus, & minus ad-
huc vel fidei vel studii deferentibus
in propatulo ponerentur. Quibus
verbis, quanquam alios quoque
de-

designasse Origenem, haud dubium sit, percipiendis sublimioribus cœlestis doctrinæ mysteriis pariter aut magis inidoneos, simul tamen etiam Catechumenos comprehendendi, non facile ambiget usûs istius ævi gnarus. Idque alibi apertius, idem denotare videtur, qui in exponendo ejusdem Apostoli de Judæorum abdicatione, iisque ad meliora aliquando vertendis mysterio versans, *Meminisse*, inter alia adnotat, *debemus, quòd presentem locum Apostolus quasi mysterium habere voluit, quo scilicet hujusmodi sensus Fideles quoque & perfecti intra semet ipsos velut mysterium DEI silentio tegant, nec palam imperfectis & minus capacibus proferant. Ubi Fideles atque Perfectos, quibus solis talium notitiam credi vult, imperfectis atque minus capacibus ita opponit, uti Catechumenos Fidelibus oppositos, tantis*

*ad Cap.
XI vers.
25. Lib.
8. p. 599*

jam documentis ostendimus. Quem in sensum, nî fallor, etiam alio loco eadem cautione ut utantur, alios monens, postquam de gemitibus ineffabilibus quædam dixisset, quibus vicem nostram Spiritum S. apud Patrem explere, A-

*ad cap.
VIII. 8.
26. Lib.
7. p. 570*

postolus prædicat, *Qui autem, sub-
jicit, spiritualis est, examinet omnia,
& si quid his altius investigare po-
tuerit, habeat apud se; Fidelis enim
spiritu celat negotia.* Disertius ad

*Orat. in
S. Bapt.
subfin.*

nostrum institutum Gregorius Nazianzenus, qui postquam Catechumenum in religione Christiana, quantum conditio ejus ferret, instituisset, ἔχεις, subjicit, τῶν μυστηρίων τὰ ἐκφορεῖ καὶ ταῖς τῶν πολλῶν ἀκοαῖς ἐκ ἀπόρητα. Τὰ δὲ ἄλλα εἰσω μαθήτη, τῆς τελευτῆς χαριζομένης, ἀκαὶ κρύψεις ὡς θῆσαυτῶ σφραγίδι κεκράμενα. *Habes, quæ de mysterio foras expor-
tare*

tare atque ad vulgi aures efferre licet. Cetera intus, Trinitate iuvante, addisces, quæ etiam ipsa apud te ipsum occulta clausaque habebis, Baptismo obsignata atque retenta.

Chrysostomus Fidelium pro Catechumenis precationem recitans explicansque, qua inter alia aures cordium illorum patefieri rogabant, precum istarum rationem reddiurus. Nondum, ait, audierunt mysteria, quæ fas non est efferre, sed utcunque procul & eminus stant. Jam verò ut audiant, non percipiunt tamen, quæ dicuntur, quò dea multam desiderent intelligentiam, nec satis est ut audiantur --- Quemadmodum enim Propheta secus audiunt quàm vulgus, sic & Fideles aliter audiunt, quàm Catechumeni. Parum abest, quin eodem Catechumenos ac quoscunque Infidelium gradu collocet, haud majora plurave istis committenda censens,

Chryso.
in 2. ad
Cor. 1.
Homil.
2. Moral.

quàm horum quibuslibet audire
in Psal. licitum foret. Atque idem alibi,
EXL. *Hoc est membrum* (linguam innuit)
 (141.) *per quod in primis reverendum sum-*
ma veneratione dignum sacrificium
vers. 3. *suscipimus. Sciunt fideles, quod dici-*

Ambro- tur. Eamque ad formam Ambro-
de his, fuis Neophytos, modò à Baptismo
qui my- venientes, liberalius jam Fidei
ster. i- Christianæ doctrinâ, de Sacramen-
tis. c. 1. tis præsertim Ecclesiæ, imbuiturus,
 Nunc, ait, *de mysteris dicere tempus*
admonet, atque ipsam Sacramento-
rum rationem edere, quam ante Ba-
ptismum si putassemus insinuandam
nondum initiatis, prodidisse potius
quàm edidisse estimaremur. Idem
 in animo habuit Augustinus loco
 supra allato, ubi Servatoris apud

De Verb. Joannem de salutari corporis san-
Dom. guinisque sui esu potuque ad æter-
Joan. 4. nam usque vitam, si dignè vesca-
sub- ris, evalituro, sermonem tractans,
princ. quanquam præsentibus etiam Ca-
ait Inpr.
 § 6. *techu-*

techumenis verba haberet, ita tamen à Fidelibus hos sejungit, ut præter verba, sensûs quantum ad ipsos, ferè vacua, nihil ad eos pervenisse, velut suggillans, istoque stimulo ad capeffendum Baptismum validius impulsurus, ipse significet, Cui geminum, quod Idem alibi, pari occasione, injecta nimirum de corpore & sanguine Christi in S. Cæna mentione, *Agnoscant Fideles,* adjicit, *Audientes autem quid aliud* de Verb. Apost. Serm. 23 subp. 2 *quàm qui audiunt? inutilem nempe Syllabarum strepitum sententiæ rerumque, quantum ad istos, inanem. Perinde ac si quis Sacrorum Eleusiniorum, Isiacorum, & si quæ alia apud Gentiles similis superstitionis, pari arcano habebantur, inexpertus, aut ut honestiori exemplo rem declarem, Paschaliûm Judaicorum ignarus, earum fortè mentione facta, esse quidem facile cogitaret, quæ tali nomine appella-*

rentur, nullo tamen ad id profectus,
 ut quæ eorum ratio, quis modus,
 quæ ceremoniæ, nosset. Ita & Ca-
 techumenos, Sacramenta quadam
 in Ecclesia celebrari, latere haud
 poterat, inter Christianos atque
 publicis in coetibus versantes; quæ
 aut qualia essent, accuratius scire,
 ipsis illicitum. Egregiè hanc in
 rem Cyrillus Hierosolymitanus,
 Baptizatos modò seu Baptismo po-
 tius proximos, velut accepto jam
 honore, cui designati, ad agnoscen-
 dam tantæ dignitatis præstantiam
 utilitatemque attollens: *Jam ab
 hodierna die vitam agens, considera,
 quantam tibi Jesus dignitatem con-
 tulerit: Catechumenus vocabaris,
 foris subsistens; audiebas spem & ne-
 sciebas: audiebas mysteria, & non
 intelligebas; audiebas scripturas,
 & profunda illarum ignorabas: Nunc
 verò non amplius foris sed intus so-
 nas, (hoc est, jam non amplius su-
 per-*

*Cyriil.
 Prola-
 scib.*

*perficite tunc discis, vocem exterior-
rem hominis audiens: sed intus et-
iam spiritu sancto doceris.) --- Cùm
audieris ea, quæ de mysteriis sunt
scripta, tum intelliges, quæ nescie-
bas. Inde post alia, quibus no-
vum Christianum informat, præ-
cepta, etiam istud de mysteriis Ca-
techumenis non temerè aut pro-
miscuè effutiendis inculcans, Cùm
autem, monet, Catechesis recitatur,
si Catechumenus ex te quaesierit, quid
dicebant Doctores? nihil dicas ex-
tra: Mystera enim tibi & spem fu-
turi seculi tradidimus. Custodi hoc
mysterium Retributori &c. Atque
alibi ostendens, quatenus hac in
re Catechumenus Gentili potior
habeatur, Hac mysteria, inquit, quæ
nunc Ecclesia tibi narrat Catechume-
no; non est mos, Ethnicis enarrare.
Nec enim Ethnicis mysteria de Patre
Filio, & Spiritu Sancto declaramus:
quin & Catechumenis non adeo aper-*

re dicimus mysteria; sed saepe obscurius dicimus. Largius cum eo agi indicat, si cum Gentili contendas, at non ea liberalitate, ut Fidelibus æquetur, inter Fidelem scilicet atque Gentilem medius. Et singulare sollicitudinis in hanc rem suæ specimen edidit Cyrillus, in fronte Catechesium suarum graviter hunc in modum edicens:

ad Le-
Hor.

Catecheses istas illuminatorum, accedentibus quidem ad Baptismum, & his qui hoc lavacrum habent, jam Fidelibus legendas exhibeas: Catechumenis verò, & aliis, qui non sunt Christiani, ne dederis: alioquin redditurus es Domino rationem. Quæ de causa etiam creditam istis doctrinam fidei studiosè recolare jubens, id fieri debere monet, non in chartas inscribendo, sed in memoriam inculpando, nec ubi Catechumenus ea, quæ ipsis tradita sint, audiatur. Pertinet huc inscriptio Tra-

Catech.
5. sub
fn.

Etæ

Status sive Sermonis secundi, à
 Gaudentio Brixienſi, habiti re- *Gaud.*
 gressis (ea in verba inſcriptio con- *Brix.*
 cepta est,) è fonte Neophytis: de *ſerm. 27*
 ratione Sacramentorum, qua Cate- *Bibl. P.*
 chumenos audire non congruit, quo *P. Tom.*
 Paſchatis Iſraëlitici ſacramenta tra- *2. col.*
 diturus, rejectis quibusdam atque *221. B.*
 in diem ſequentem ſepoſitis, latius
 tùm curatiusque tranſcandis, *Mo-*
do autem, ſubjicit, *ea ſolum de ipſa*
lectione carpenda ſunt, quæ præſen-
tibus Catechumenis explanari non
poſſunt; & neceſſario tamen ſunt a-
perienda Neophytis.

IX. Et verò cauſas rationeſque
 ſuas habebant, aut habere ſe arbi-
 trabantur ſeculorum iſtorum Do-
 ctiores, ſuæ hujus in celandis divi-
 nis dogmatibus cautionis, aut in
 promendis parſimonix. Conſu-
 lendum in primis videbatur audi-
 torum imbecillitati, neque oneran-
 dos nimio pondere, qui vix levio-

ri sufficiebant. Per gradus scilicet ad scientiam rerum divinarum ascendendū existimabant, qui commodissimus etiam in humanis disciplinis tradendis, atque ipsius naturæ ordo est; & lacte ex Apostoli præcepto nutriendos, quibus nondum id stomachi robur, ut solidiorem cibum ferre possent. Supeditat hanc rei istius rationem.

Contra Origenes, *Quicquid*, inquit, habemus egregium atque divinum, tum
Cels. demum in popularibus sermonibus
Lib. III. promimus in medium, cum præstò est
 n. 14. auditorum cordatorum copia: alioquin profundiores sensus celamus, & silentio præterimus in catu eorum, qui opus habent lacte. Placuit eadem

Chry- dem Chysofomo, qui causam red-
sof. diturus, cur Januis clausis mysteria celebrari siveverint, iis qui nondum initiati, decedere iussis, id fieri ait, ἔκ ἐπειδὴ αὐθένειαν κατέγνω-

μδρ

μὴ τῶν τελευτήτων, ἀλλ' εἰπειδὴ
 ἀτελέστερον οἱ πολλοὶ πρὸς αὐτὰ ἐπι
 διάκεινται. *Non quia infirmitatem
 mysteriorum aliquam deprehendi-
 mus, sed quia ad participationem eo-
 rum illi adhuc, quos arcemus, infirmi
 sunt.* Participationem, quæ oculis
 auribusve contingit, non quæ ore,
 intelligens; quam nondum bap-
 tizatis, quocumq; doctrinæ morum-
 ve profectu præstantibus ulla ratio-
 ne concedi, nefarium foret. Ita
 Idem etiam Christum observat,
 quamquam in templo atque publi-
 cè plerumque docentem, seorsum
 aliquando discipulis locutum esse,
 εἶπε τὴν τῶν πολλῶν ἀκροάσεων τὰ
 λεγόμενα ἦν. *Cum scilicet altiora,* in Joane
quàm quæ multitudo capere posset, homil.
loquebatur. Eoque, ut videtur, re- 82. p.
 spexit Scriptor Hierarchiæ Eccle- 522.
 siasticæ, qui Baptismi mysteria e- Hierar-
 narraturus, καὶ μοι præfatur, μη- ch. Ec-
 clef. c. 2.
 δεις p. 90

δεῖς ἀτέλεις ὁ ἐπὶ τὴν θείαν ἱερω-
 νειᾶν ὅτι ἔδδὲ ταῖς ἡλιοτέυκτοις ἀυγαῖς
 ἐν ἀσθενέσι κόραις ἀνωπεῖν ἀκί-
 νητον. ἔδδὲ τοῖς ὑπερῆμας ἐγχειρεῖν,
 ἀβλαβῆς. *Et mihi nemo profhanus,*
(sacris scilicet non initiatus,) abstre-
pat, nullus, qui rudimentis celesti-
bus careat, pergat ad videndum.
Nam neque infirmis pupillis adver-
sam solaribus radiis aciem intende-
re: itane nobis quidem ea, quæ su-
pra nos sunt, tentare velle innocuum
fuerit.

X. Et verò hinc periculum erat,
 aut fore credebatur, ne vel errori,
 vel inuisi calumniæve occasionem
 materiamque talia præberent, si in-
 animos pravos, aut saltem non-
 dum præparatos subactosve inci-
 dissent, in damnum horum, religio-
 nisque ludibrium cessura, quæ
 apud capaces salutem his, sui que
 venerationem præstitissent, Injicit
 istum

istum metum Catechumeno suo in Baptismi jam foribus stanti Cyril-
 lius, sollicitus, ne is tribulium pre-
 cibus ad communicanda credita,
 sibi mysteria sese moveri pateretur.
 Nec, præcipiens, *unquam dicentem*
aliquem audi: Quid obest, si & ego
didicero. Etiam agroti vinum
quandoque postulant, quod si intem-
pestivè illis detur, phrenesin concil-
liat: & duo hinc nascuntur mala,
nam & ager interit, & medicus ma-
lè audit. Sic & Catechumenus si
audiat mysteria à Fideli, phrenesim
patitur, nescit enim quid audiverit,
& tamen arguit rem ignotam, dicta-
que irridet: Fidelis verò tanquam
proditor condemnatur. Jam ergo
tu in sinibus nostris constitutus, cave
ne quid effutias: non quòd digna
non sint narratione ea, quæ ibi dicun-
tur, sed quod indignus est ille, audi-
re, cui referres. Fueras & tu ali-
quando Catechumenus: neque ta-
 men

Cyriil.
 Catech.
 6. Illum.
 col. 94.

men proposita mysteria tibi enarrabantur. Quando autem sublimitatem eorum quæ nunc traduntur, experientiâ didiceris, tunc plane intelliges, dignos non esse Catechumenos, qui ea audiant. Idemq; eodem loco modum declarans, quo mentes infidelium ad splendorem Evangelii obæcata à Paulo dicantur, allatoque Christi exemplo populo per Parabolas tradentis, quæ Discipulis perspicua nullisque talium involucris operta communicabat, Christianæ doctrinæ mysteria Ethnicis (quantum nempe id fieri poterat,) clam haberi observat, Catechumenis autem aliqua quidem ex iis, sed non adeò apertè, sed plerumque obscurius, atque ita quidem dici, ut scientes Fideles intelligant, & qui nesciunt, non corrumpant; id est, neque insitiâ in deterius accipiant, neque animi improbitate in calumpniæ materiem tra-

trahant. Qua ratione etiam Ori-
genes loco jam supra citato, eam
curam uti Prophetis, ita & Paulo,
horum prudentiam imitato, fuisse
advertit, ne ea quæ inspirata divi-
nitus ipsi prolocuti, impertis ho-
minibus, & minus adhuc vel fidei
vel studii habentibus in propatulo
exhiberentur, *Et pedibus velut pro-
culcanda traderentur.* Considera-
vit id Græcus Scholiastes in Eccle-
siasticam, quæ Dionysii Arcopagi-
tæ nomine circumfertur, Hierar-
chiam, præceptum istius, de San-
ctis Sanctorum, sacerdotii nempe,
quo de ibi agitur, functione,
non efferendis ita interpretans:
ἐπαιγνιωδῶς καὶ ἀνδραγαθῶς ποιή-
σεις πᾶσι τοῖς ἀνιεργῆς καὶ Φανῆ,
γέλωτ & ἀφορμὴν τὰ θεῖα καὶ
μυστικά. *Non ridiculè & irreveren-*
ter ostendes omnibus profanis, qui ad
occasionem risûs divinas res & ple-
nas

*Orig. in
Epist. ad
Rom de
Lib. 6.
p. 554.*

*Schol.
in Dio-
nys. Ar-
cop.
Hier.
Eccles.
subpr.
ad verb.
ἐκ ἐχορ-
χῆσιν
πῶ.*

nas mysterii transferunt. Tetigit
 ea sollicitudo Athanasium, crimen
 de fracta sacra mensa atque calice
 ipsius odio in Macarium ab Aria-
 nis confictum, coram Ethnicis ju-
 dicibus agitari eò acerbius tole-
 rantem, arguentemque, quod nefas
 esset, τὰ μυστήρια ἀμυήταις τρα-
 γωδεῖν, ἵνα μὴ ἔλθῃ εὐσεβῆν ἀγνοῶντις
 γελοῦσαι, κατηχούμενοι δὲ περίεργοι
 γινόμενοι σκανδαλίζωνται; *Myste-
 ria non initiatis prodere, ne Gentiles
 per imperitiam ea subsannent, aut
 Catechumeni per curiositatem scan-
 dalizentur.* Ipsiusque Servatoris
 edicto ea iatio niti videbatur, san-
 cta porcis atque canibus objici at-
 que conculcanda exponi vetan-
 tis.

XI. Accendendo præterea ho-
 rum desiderio, atque intendendæ
 industriæ profuturum existima-
 bant veteres, si parcius hac in re ii,
 dum

*Alba-
 nas A-
 pol. 2. de
 Fuga-
 sua. p.
 196.*

dum in Catechuminatu degerent, tractarentur; ita habendi, ne aut penuria tabem, aut satietas fastidium pareret, (quam obscuritatis etiam in multis S. Scripturæ locis Patres suppeditant:) Ita Augustinus, quòd Catechumenis Fidelium sacra non prodantur, non ideo fieri ait, (quod quidem Chrysostrum supra affirmantem audivimus,) quòd ea ferre non possint, sed ut ab eis tanto ardentius concupiscantur, quanto honorabilius occultantur. Atque stimulo isto ad excitandos illos, Baptismi aliquando negligentiores, Patres haud raro usos, ex iis, quæ supra allata, apparet.

XII. Denique majestati id divinatorum dogmatum conducere censebant, si secreta haberentur; eo mortalium ingenio, ut vilia putent, quæ passim obvia; pulchra ex ad-

ver. 23 p 124

Homil. 58. p. 299. in Gen XII. 7 Homil. 32. subpr.

Augustin. in Evang. Joann. Tract. 96.

August.

To. III.

de Do-

trin.

Christ.

Aib II.

c. 6. Lib.

IV. c. 6.

de Trin.

Lib. XV

c. 17 To.

IV. com-

ira Mē-

da. ad

Cre-

sent. c.

10. Tom.

V. de C.

D. Lib.

XI c. 19

Chryf.

in Jo.

Homil.

verso & magnifica, quibus pretium
 raritas facit. Hanc causam mente
 voluisse videtur Auctor Hierar-
 chie Ecclesiasticæ, cum Sacerdota-
 lis officii mysteria expositurus,
 ἀλλὰ Τίμοθεον, cui scripsisse
 videri vult, monet, ὄρα ὅπως ἐκ
 ἐξορχήσῃ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. εὐ-
 λαβηθήσῃ καὶ τὰ τῆ κρυφία θεῶ
 ταῖς νοεραῖς καὶ ἀοραταῖς γνώσεσι π-
 μήσεις. ἀμεθεκταμέν αὐτὰ καὶ
 ἄχρηστα τοῖς ἀτελέστοις Διατηρῶν.
 ἱεροῖς μόνοις τῶν ἱερῶν μεθ' ἱερῶν
 ἐλλάμψεως ἱεροπροσπίως κοινοῶν.
*Sed observa diligentius, ne sancta
 Sanctorum efferas, nec prophanis lu-
 minibus violanda permittas. Verum
 revereberis magis, occultique Dei
 mysteria spiritalibus invisibilibusque
 notionibus honorabis, atque inteme-
 rata servabis: nequaquam ea passim
 rudibus tradens sed sanctis solis san-
 ctarum rerum intelligentias sacratius*

pan-

Hier.
 Eccles.
 c. i. sub
 princ.

pandens. Quararione etiam Re- *de Cele-*
 migius Antisiodorensis eam in Ec- *brat.*
 clesia consuetudinem obtinuisse, *Miss.*
 dicit, ut Obsecratio Missæ tacitè à *Bibl. P.*
 Sacerdote pronunciaretur, *ne verba* *p. Tom.*
tàm sacra & ad tantum mysterium *6. col.*
pertinentia vilescerent. *1158. D.*

XIII. Quin & indigni aliquan- *Can. 18.*
 do habiti Catechumeni, quibus *Conci-*
 præsentibus Evangelia recitaren- *lior. To.*
 tur, Est inter Decreta Concilii *III. Pe-*
 Arausicani primi, Anno Christi *riod. 3.*
 CCCCXLI. aut XLIV. habiti, Ca- *Peric. 5.*
 non duplicis, & quidem contrariæ *Exerc.*
 lectionis. Unâ *Placuit, Catechu-*
menis non legi Evangelia in Ecclesia. *31 p. 539*
 Altera hæc in verba concepta est;
Evangelia placuit deinceps legi apud
omnes Provinciarum nostrarum Ec-
clesias. Quamcunque deligas, id
puto efficietur, ut Catechumenos
Evangelii audiendis aut arcuerint
Concilii istius Patres, aut prohibi-
tos hætenus, in posterum admit-
ten-

tendos decreverint. Ita aliquando iis caruisse, necessum erit. Quamquam, ut verum fateamur, unius tantum alteriusve Ecclesiæ id fortè institutum fuisse, ex Homiliis sive Sermonibus ab Origene, Augustino, Chrysofomo, aliisque ad populum habitis appareat, quibus etiam Catechumenos interfuisse, non uno earum loco, si operæ pretium foret, ostendere atque confirmare liceret. Neque puto vestigium deprehendi alicujus moris, quo Catechumeni prius, quàm ante celebrationem mysteriorum, atque adeò ante lectionem Evangelicorum Ecclesiã discedere jussi sint. In contrarium potius

*Cyrrill.
Catech.
6. col.
94. A.*

Cyrrillus Hierosolymitanus, seculi quarti scriptor, cautè observans, Paulum de caligine loquentem, quæ ex Evangelio Infidelibus oboriatur, non dixisse, cogitationes eorum ideò excœcatas esse, *ut ne*

audirent Evangelium, sed ut non intuerentur splendorem Evangelii, id ipso rei usu comprobaturus: Audire enim, adjicit, Evangelium omnibus licet, gloria autem Evangelii solis Christi germanis definitur & aperitur. Cui suffragatur ista, cuius supra partem decerptam attulimus, Inscriptio Tractatus secundi Gaudentii de ratione Sacramentorum, quæ Catechumenos audire non congruit; licet (hæc postrema istius Inscriptionis verba sunt,) eadem scripta in Evangeliiis patere omnibus videantur. Ex ordine Liturgiæ S. Jacobi, diu ante, oracula sacra veteris Testamenti & Prophetarum, & Filii Dei Incarnatio, Passio, Resurrectio, ex Evangeliiis leguntur, quam Catechumeni exire jubentur. Pariter in Marci Liturgia, Diaconus ante missionem istorum Evangelium recitat. Quin etiam juxta Apostolorum (modò ipsorum

Gaud.
Rubric.
Tract 2.

Liturg.
S. Jac.
in Bibl.
pp To.
VI col.
4. 85.
col. 22.
B junct.
col. 23.
B.

Confit.
Apost.
in fia.

rum forent,) Constitutiones, post
lectionem demum Legis, & Pro-
phetarum, atque Evangeliorum,
post habitum denique ab Episco-
po ad populum sermonem, Diaco-
nus, Ne quis Audientium, (ex Ca-
techumenorum scilicet ordine,)

*Hierar-
chia Ec-
cles. c. 3.
p. 21.*

cit. Ex Dionysii Arcopagitæ de-
scriptione, post decantatos quos-
dam hymnos, *Ministorum officio
sancta scripturarum Lectio suo ordi-
ne recitatur. Post hæc extra delu-
brum Catechumeni fiunt. Quæ is
subiecta, ut vocat, Θεωρία* sive
Speculatione repetens; τῆς ἱ
inquit, κατηχημένους, ἐνεργημένους
τε, καὶ τῆς ἐν μετανοίᾳ ὄντας, ὅτῃς
ἀγίας ἱεραρχίας θεσμός. Ἐφίησι,
μὲν ἐπακῶσαι τῆς ψαλμικῆς ἱερο-
λογίας καὶ τῆς ἐνθεῶν τῶν πανιερώων
γραφῶν ἀναγνώσεως. Porro Cate-
chumenos ἔ Energumenos, ἔ eos,
quò

qui in pœnitentia sunt sacrosancta
 sacerdotalis institutio psalmodiam
 quidem piam, & divinam sacrarum
 scripturarum lectionem audire per-
 mittit, ad ea verò quæ deinceps in
 hostiæ salutaris oblatione geruntur,
 contuenda non-admittit. Insignis ^{apud}
 maximè hanc in rem est Valentiani ^{Albaste}
 Concilii Canon, ut sacrosancta ^{2. Obs.}
 Evangelia, ante munerum illatio- ^{29. n. 30}
 nem, in Missa Catechumenorum, in ^{& Note}
 ordine lectionum post Apostolum le- ^{ad Con-}
 gantur, quatenus salutaria præcepta ^{cil. A-}
 Domini nostri Jesu Christi, vel Ser- ^{Can. 18.}
 monem Sacerdotis, non solum fideles, ^{p. 394.}
 sed etiam Catechumeni -- audire li-
 citum habeant. Quibus antiquam ^{Steph.}
 potius consuetudinem firmari, ^{Eduense}
 quàm novum quid induci, ex ante ^{de Sacr.}
 dictis vero similis est. Quam in ^{Altar.}
 rem etiam Stephanus Eduensis E- ^{Lib. 1. c.}
 piscopus testatur, primitivam Ec- ^{Bibl. P.}
 clesiam usque ad Evangelium Ca- ^{P. d. Teo}
 techumenos recepisse, post Evan- ^{6.}

a. To. 6. col. 73. E. gelium exire iustos. Atque idem etiam in Æthiopum Missa servatum.

Can. A- post. 10. Carthag. Concil. 5. Can. 73. Concil. To. 3. Pericod. 2. Peric. 4. Diatr. 136. p. 387. Constit. Apost. VII. 29. II. 35. Can. Apost. 46. Concil. Carthag. Can. 72. p. 107. Phot. XIV. Istud præterea observandum, ne orationis quidem precumque communionem Catechumenis cum fidelibus integram plenamque fuisse. Notum rerum Ecclesiasticarum peritis, quàm cautè haec quoque in re egerint seculorum, istorum Christiani, ne vel precibus vel quacunque ratione aut confortii specie pro membris Civibusque habere viderentur, qui aut Jure Civitatis Ecclesiasticæ criminibus suis excidissent, aut eo nondum potiti essent. Ita cum *Excommunicato orare*, uti credere fas est, Apostoli, & Carthaginensis Concilii Patres; *cum heretico aut Schismatico*, iidem atque ante hos *Laodid-*

Concil. Laud. Can. 45. d. Peric. 107. p. 484. add. Concil. Antioch. Can. 2. Nono-Can. Tit. III, c. 15.

diceni prohibuere; & ipsos communione ejiciendos minitantes, ni profana precum societate abstererent: Atq; antiquissimi id instituti esse, Origenis exemplo probatur, qui patre martyrio absumpto, bonisque in fiscum Imperatoris relatis, fœminæ cujusdam hospitio Alexandria exceptus sustentatusque, cum ibi in Paulum quendam incidisset, hominem facundum, mulierisque ex adoptione filium, at hæresi infectum, quanquam fati quadam necessitate ad tam ingratum consortium compulsus, atque multis non hæreticorum modò sed & orthodoxorum, ob dicendi, quæ ipse pollebat, facultatem ad illum confluentibus, ipse tamen nunquam adduci potuit, ut precibus una cum illo interesset, *Φυλατῶν ἐξ ἐπιταδὸς κανόνα ἐκκλησίας; Quippe qui ab ineunte ætate Ecclesia regulam obnixè servasset, ut hæc re-*

censens Eusebius adicit, qui facto
 H. E. hoc Origenem edidisse *περὶ τῆν*
 Lib. VI. *πίσιν ὀρθοδοξίας ἐναργῆ δειγμάτα.*
 c. 2. E- *Sua in retinenda vera fide constantia*
 dit. Va- *specimen illustrissimum, prædicat.*
 les. c. 4. *Quin & Clericus, Apostolico ca-*
 Can. none, gradu dejectus, si quis cum
 Apost. Clerico, ordine moto, ut Clerico,
 XI. preces miscuisset. Quod quidem
 posterius uti speciali causâ nitî
 non inficiamur, ita nec exercitiæ in
 ceteros quoque austeritatis ratio
 decrat. Irreligiosum videlicet vi-
 debatur, oratione ei sociari, quem
 sive doctrinæ pravitate, sive nequi-
 tiâ morum Ecclesiâ pulsum vitari
 ipse Apostolus præceperat; neque
 tutò Deum cum iis adiri haud im-
 merito existimabant, quos invisos
 ipsi exososque credere parerat.
 Alia Catechumenorum considera-
 tio, precum ut puto, societate non
 ideo exclusorum, quòd adeò Nu-
 mi-

mini ingratos arbitrarentur, sed extollendæ Ecclesiasticæ communionis dignitati, augendoq; ejus in illis desiderio, præsertim verò, quòd rectâ de Deo doctrinâ imbuendi priores essent, quàm Ecclesiæ solenni oratione jungerentur. Atque hinc istam quoque Disciplinæ partem in hæreticis reprehendit Tertullianus, apud quos Catechumeni cum Fidelibus pariter adeant, pariter audiant, *pariter orent*, ut quis Catechumenus, quis ipsorum censu fidelis, incertum esset.

de Præscriptis.

advers. heret.

c. 41.

XV. Quin, ne id quidem Catechumenis datum fuisse ut Orationem Dominicam recitarent, jam ante nos Albaspinæus observavit, non adeò invalidis argumentis id asserens atque confirmans. Moveretur is, ut allata ab ipso Patrum testimonia omittamus, quòd preces hæ Cœnæ dominicæ adhibitæ fuerint, à qua Catechumeni semoti tenebantur;

1. Obs.

19 n. 4.

2.

quòd panis quotidiani vocabulo
 Eucharistiam designari veteres sta-
 tuerint, quam Catechumeni sibi
 poscere nequierant; quòd cum
 brevi ante Baptismum tempore,
de Ec- (quartâ feriâ quartæ Hebdomadæ
cles. of- Quadragesimalis id' aliquando fa-
fic. Lib. cum docet Amalarius Forrunat9,)
1. c. 8. didicerint, cum Baptismo indue-
 rentur, reddendam, denique, quod
 Albaspinæo primum, & ni fallor,
 potissimum est, quòd indignum at-
 que incongruū judicaretur, Patris
 nomine Deum ab iis compellari,
 qui salutaribus aquis nondum re-
 generati, neque à Diabolo manu-
 missi, adhuc inter Filios tenebra-
 rum recenserentur; de Patre Deo
 falsò gloriaturi, antequam in fami-
 liam ejus solenni formulâ rituque
ad Ritib. adoptionis transissent. Et juvari
Bapt. hæc suspicio videtur, ex Libro,
Bibl. quem Severus Alexandrinus Pa-
PP. To. triarcha de *Ritibus Baptismi* com-
VI. col. *po-*
75.

posuisse perhibetur, quo Sacerdos, peractis jam Baptismi solennibus, Neophytorum salutem inter alia hisce verbis Deo commendat; *Dignos eos effice, -- ut nos & ipsi uno consensu audeamus invocare Deum cœlestem, Patrem omnipotentem, ac precemur & dicamus: Pater noster, qui es in cœlis &c.* Ubi post susceptum demum Baptismum digni reddi posse videntur, qui inter filios Ecclesiæ arrogati Deum Patris vocabulo salutarent, atque ad eò eam pronunciarent orationem, quæ, ut *Walafredi Strabi* verbis de Reb. Eccles. c. 22. utamur, *eam fiduciam prædicat, quæ Dominum Creatorem Patrem dicere præsumamus.* Quò etiam referri Constit. I. Apost. III. 18. potest, quò Constitutionibus, ut vocantur, Apostolicis; ab eo, qui baptizatur, inter alia requiritur, *ut sit filius Dei, orans tanquam filius Patrem, ei dicens, uti à communi fidelium conventu, in hunc modum: Pa-*

ter noster, quies in cælis &c. Ubi cum Fidelibus in baptismo demum precibus hisce aggregandus innuitur. Eique convenienter, jam jam baptizatus orationem dicere, iisdem, quas diximus, Constitutionibus, jubetur, quam nos docuit Dominus. Neque adeò hoc mirabitur, qui consideraverit, quanto pietatis parata in Eucharistia celebranda Fideles annisi sint, quo, observante Cabasila, tanquam jam perfecti, & divinæ adoptionis capaces digni haberentur, cum Deo orationem illam liberè facere, in qua audemus ipsum Patrem vocare. Neque enim, ut hoc Cyrilli isthuc accommodemus, eo, quòd naturâ ex eo qui est in cælis, progeniti essemus, Patrem ipsam vocamus; sed quòd ex servitute paterna in adoptionem filiorum per Jesum in Sancto Spiritu translati sumus, ineffabili humanitate hoc dicere digni habiti sumus.

Quæ

VI. 44.

Expof.
 Liturg.
 s. 35.

Catech.
 7. Illum.
 add.
 Flor.
 Expof.
 Mess.
 Bibl. P.
 P. Tom.
 VI. col.
 275.

Quæ verò eorum fiducia, quod Jusu
 Patrem appellandi, ante adoptio-
 nem Baptismi lege peragendam,
 qua demùm iu nomen filiorum
 Dei atque jura adsciscimur? Omnes
 quippe *naturam* quidẽ (prima videli-
 cet creatione) *filius Dei sumus, sed no-*
stro officio alieni efficimur, quo vitio
 saluari demum aquâ expurgati in
 familiam tanti patris recipimur,
Filius enim illius, uti scitè Gregorius
 Nyssenus, *post gratiam vocamur;*
 per lavacrum regenerationis, ut ele-
 ganter Chrysostomus, *hoc honoris*
 adepti: *Haud quaquam enim, uti*
 iterùm Chrysostomus, *potuissemus*
 illum appellare Patrem, nisi prius
 facti fuisset filii. Quam in sen-
 tentiam etiam Venantius, *Congruè*
 Pater noster (in oratione Dominica
 vocatur,) quia homo renascenda
 per baptismum effectus est Dei filius,
 qui per prævaricationem factus fue-
 rat inimicus & perditus: ergo cuius

Hieron.
 Com-
 ment. in
 Es. l. 3.

Greg.
 Nyssen.
 de S.
 Bapt. p. 262.

Chrys.
 in Epist.
 ad Gal.
 lat. l. 3.

Venans.
 homil.
 de orat.
 domin.
 Bibl. P.
 P. Tom.

gratiâ fruitur, jam Patrem liberè
 profitetur. Imò apertè adeò, ut
 uultis argumentis conjecturisve
 nihil, opus sit, id ostendit laudatus
 modò sæpiusque laudandus Chry-
 sostomus, qui Christianorum præ
 Judaico populo prærogativas re-
 censens, atque inter eas adoptio-
 nis Jura meritò collocans, in
 quæ adsumti dulci Patris nomine

in Epist. ad Rom. serm. XIV. ad e. 8. vers. 15.
 Deum adfari liceat, *Istud autem,*
 inquit, *quantum sit, benè norunt ini-*
tiati, qui primùm ante omnia in my-
sticis precibus hoc verbum dicere jussi
sunt. Clare latis significans, Ca-

techumenis id haud concessum,
 ut Patris vocabulo Deum saluta-
 rent, *primam hanc,* uti ibidem mox
 subjicit, *vocem post admirabiles*
illas parturitiones, novamque & stu-
pendam (in Baptismo scilicet) eni-
tendi legem emittere soliti. Eoque
 & illud ejusdem, nisi vehementer
 tallor, pertinet, quòd Fideles ad pre-
 ces

ces pro Catechumenis instanter co-
 hortans, Non enim, ait, habent preca-
 tionem legitimam, atque à Christo
 inductam, nondum orandi fiduciam
 sortiti sunt &c. Idem alio loco; 697. A.
 Si hoc fecerimus, (inimicis concili-
 andis studeamus,) poterimus purâ
 conscientiâ ad sanctam terribilem-
 que hanc mensam accedere, & verba
 illa quæ precatiõni inserta sunt, fide-
 liter dicere. Sciunt initiati quid
 dicatur. Iterum, Dicere enim:
 Pater noster, est eorum qui agunt
 gratias propter dona quæ acceperunt,
 & ea omnia per hoc nomen osten-
 dunt. Qui enim dixit patrem, con-
 fessus est filiorum adoptionem. Qui
 autem confessus est adoptionem: ju-
 stitiam, sanctificationem, redemptio-
 nem, peccatorum remissionem, suppe-
 ditationem sancti Spiritus predica-
 vit. Oportet enim hæc omnia prius
 extitisse, & nos filiorum adoptione
 sic fruamur, & qui Patrem vocemus,

in Epist. digni habeamur. Denique: Po-
ad Co- suit ipsum (hominem novum s. ba-
loff. 2. ptizatum Deus) non amplius ad cu-
homil. 6 stodiendum Paradisum, sed ad con-
sub fin. versandum in caelo. Confestim enim
 atque à baptisate regreditur, hæc
 verba loquitur: Pater noster, qui es
 in caelis. Neque forsan obscurius
 antiquior multum Chryostomo
de orat. Cyprianus: Qui ergo credidit in
domin. nomine ejus, & factus est Dei filius,
 hinc debet (in oratione) incipere,
 ut & gratias agat, & profiteatur se
 Dei filium, dum nominat patrem sibi
 esse in caelis Deum: contestatur quo-
 que, inter prima statim nativitatis
 sue (in baptismo) verba, renun-
 ciasse se terreno & carnali patri, &
 patrem solum nosse se & habere, qui
Sedul. fit in caelis; Patrem, uti Sedulius,
Carm. baptisate nostrum. Atque huc,
lib. 2. de nisi vehementer fallor, tendens Pe-
patern. trus Laodicensis: Tunc demum se
appell. Deus patrem nostrum dici vult, cum
Expos.
in orat. Spi-

Spiritus sanctus adveniens, Christi dominus nos adoptione dignatur. Quisquis enim Deum patrem vocat, is purus à peccatis, haeresque regni caelestis esse debet.

Bibl. P. Tom. 6. Col. 497. 498.

XVI. Ceterum ne privatim quidem Fideles cum Catechumenis, preces miscuisse, observare licet. Disertè id vetant Constitutiones, ut appellari amant, Apostolicæ, quibus, postquam moniti Christiani privatim domi psallere, legere, orare, si forte obviam Infidelium publicè aut majori cætu sacris hisce officiis vacare prohiberentur, Fide-
lis, additur, una cum Catechumeno nec domi oret, non enim est æquum, initiatum una cum eo, qui non est initiatus, coinquinari. Arausici Concilii quodam canone statuitur, Catechumenos nonnunquam admittendos esse inter domesticas orationes. Ut rarò id atque extra ordinem factum conjicias.

Constit. Apost. II. 40. ex Edit. Bob. c. 35. ex Edit. Bin.

Can. 19. apud Hartm. Tom. III. p. 539.

XVII. Eodem modo publicis pariter ac privatis benedictionibus causa horum dividebatur. Canonem, quem modo retulimus, Arausionensium Patrum alius proximè insequitur; duplici lectione, eundem utrinque in sensum. Una hæc est: *Segregandi, informandique sunt Catechumeni, ut se revocent, & signandos vel benedicendos semotim offerant eos fideles.* Altera: *Ad fidelium benedictionem, etiam inter domesticas orationes, in quantum caveri potest, segregandi, informandique sunt, ut se revocent. Ad signandos, vel benedicendos se semotè offerant.* Caveri volunt Arausici Patres, ne eadem cum Fidelibus benedictione Catechumeni potiantur, recedere moniti, quando isti acciperent; ac ut seorsum ab Episcopo petant, si qui illorum desiderio ejus tenerentur. Atque similem (similem, inquam, non eun;

eundem) in modum Patres Synodi Constantinopolitanæ à Monachis quibusdam consulti, respondere, prout quisque delinquendo meruisset, *privari benedictione, quæ datur in Ecclesia.* Ubi Balsamon advertit, Benedictiones Ecclesiasticas esse *omnia quæ fiunt vel dantur ab Episcopis, vel Sacerdotibus in Ecclesiis, ad preces & stabilimentum fidelis populi,* quo Catechumeni nondum continebantur. Quæ quidem altiorem disquisitionem mererentur, si id materiæ ratio ferret. Id notasse hîc sufficit, uti orationes, ita & benedictiones, ne privatim quidem, (si hosce Canones intuearis,) communes sibi cum Catechumenis Fideles voluisse.

XVIII. Tanto hi intervallo ab istis, dum inter vivos degerent, separati, multo minus iis communicabant, quando morte intercepti, spem baptismi, quo solo ad Ecclesiam

*Respons.
Syn.
Constā-
tinop.
ad Qu.
9. Bibl.
PP. To.
6. col.
624.*

siam iter patet, perdidissent. Hoc
 ut propius noscatur, sciendum, et-
 iam mortuis Fidelibus cum super-
 stite Ecclesia aliquod Communio-
 nis genus durasse, aut durare, ve-
 teres arbitratos. Id tale erat, ut si
 quæ defuncti nomine Ecclesiæ of-
 ferrentur, eaque hæc accepta habe-
 ret, ac tanquam jam sua Deo offer-
 ret, recitato simul sive *oblato* ut vo-
 cabant, ejus *nomine*, qui offerri jus-
 serat, is Ecclesiæ communicasse cen-
 seretur, quæcunque dona atque
 oblationes illorum respuere solita,
 quos non sua communione digna-
 ta esset. Atque ista communican-
 di ratione etiam iis consultum, aut
 consuli creditum, si qui Pœniten-
 tium nondum peractâ legitimè so-
 lenni, quâ tum opus censebatur, si
 qui gravius in crimen delapsi Deo
 atque Ecclesiæ conciliari caperent,
 pœnitentiâ excessissent, quorum
 oblationes (nisi alia obstarent) re-
 cial

Albasp.
3. obser. 6.
1. n. 3.

V. Con-
cil. E-
lib. can.

28. Gibi
Albasp.
7. 307.

eipi oportere, non unius Concilii *p. Al-*
 Canone constitutum est. Et verò *basf. 10*
 eundem in modum etiam Cate- *Observ.*
 chumenis intra Catechumenatum *1. n. 6.*
 humanis rebus exemptis, Com- *Observ.*
 munionis beneficium obtigisse, *10. n. 40*
 Albaspinæus non opinatur tan- *11. 4. 4.*
 tum, sed & planè asseverare audiet, *Nov. ad*
 æquum existimans, non minori le- *Concil.*
 nitate indulgentiaque tractari, *Vasens.*
 quem baptismi suscipiendi avi- *1. Can.*
 dum, eòque studia sua ac industri- *2. apud*
 am conferentem, inter vota atque *Hartm.*
 conatus vita destituisset, ac qui ob *p. 396.*
 crimina sua communione ejectus, *Met. 2.*
 eique recuperandæ intentus, quo *Can. 12.*
 minus cupita adipisceretur, fato *p. 401.*
 præventus esset. Et verò Alba- *Concil.*
 spinæo, homini eruditissimo, Anti- *Epaun.*
 quitatisque ecclesiasticæ peritissi- *Can.*
 mo, etiam absque testimoniis, quo- *ult. p.*
 rum nulla adfert, sibi que in prom- *403.*
 ptu esse ipse negat, facilius crede- *Cartb.*
 remus, si non expresso quodam *5. Can.*
 sermo, si non expresso quodam *79. p.*
 sermo, si non expresso quodam *388.*
 sermo, si non expresso quodam *Albasf.*
 sermo, si non expresso quodam *de Ob-*
 sermo, si non expresso quodam *serv. 10.*

Ca- n. ult.

Can. 16 Canone prohiberemur. Extat is
Tom. 3. inter Decreta Bracarenſis Concllii,
Period. A. C. IOLXIII, habiti, quo diſer-
3. Peric. tẽ vetitum, ne *Catechumenis ſine re-*
5 Diatr. *demptione Baptiſmi defunãtis* (non
21. p, magis ac iis, qui ſibi ipſis mortem
702. intuliſſent, de quibus præcedente
 proximẽ Canone agitur,) *oblatio-*
nis ſanãta commemoratio impenda-

Sever. tur. Neque huic Albaſpinãi in
Alex. Catechumenos benevolentiaẽ lo-
Ord. ob. cus fuerat, ſi Severum Patriarcham
lat. My. Alexandrinum audias, qui cum
ſter ſub monuiſſet; Non omnem qui de-
ſn. Bibl. funãtus ſit, recordari mereri (ita
PP. To. Severus,) inter propitiatorium, ut
6. col. ad quos id beneficium pertineat,
60, B. propius noſcas, *Mortui illi, veluti*
 per regulam definit, *qui comederunt*
corpus ejus, & biberunt ejus ſangui-

Miss. Æ *nem, hi ſunt quorum æquum eſt men-*
thiop. d. *tionem fieri inter propitiatorium.*
Tom 6. Ad quam etiam formam in Miſſa
col. 76. *Æthiopum Populus, Miſerere Do-*
D. *mi-*

mine, precatur, *animarum servorum tuorum, & ancillarum tuarum, qui manducarunt carnem tuam & biberunt sanguinem &c.* Qua quidem precum formulâ Catechumenos uti commemorationis, ita Oblationis communione excludi, in aperto esse puto. Quanquam totâ id Ecclesiâ obtinuisse, affirmare nobis haud integrum sit. Suffecerit, opinioni nullis testimoniis suffulta expressa in contrarium documenta opposuisse, ex quibus pro adversa sententia si non certum argumentum, probabilis saltem conjectura ducatur. Id certè ex iis effeceris, ne Albaspinæi quidem sententiam in Ecclesia aut ubique aut semper obtinuisse.